
Supreme Tribunal of the Apostolic Signatura, definitive decree of the College *coram* Hendriks, *Reductionis ecclesiae W seu V in usum profanum*, prot. n. 53922/18 CA, October 28, 2022*

Prot. n. 53922/18 CA

N

**Reductionis ecclesiae W seu V
in usum profanum
(D.nus X et alii – Congregatio
pro Clericis)**

DECRETUM DEFINITIVUM

IN NOMINE DOMINI. AMEN.

FRANCISCO PP. feliciter regnante, Pontificatus sui anno X, die 28 octobris 2022, Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal, videntibus Em.mis ac Rev.mis D.nis Dominico Card. Mamberti, *Praefecto* et Leonardo Card. Sandri, Exc.misque ac Rev.mis Philippo Iannone, O.Carm., Francisco Daneels, O.Praem. et Ioanne

* The Latin text of this definitive decree together with the unofficial English translation prepared by William L. Daniel are printed with the permission of the Supreme Tribunal of the Apostolic Signatura.

Willibrordo Maria Hendriks, *Ponente*, intervenientibus Cl.mo A. Errera, utpote Patrono Recurrentis, Cl.ma M. Wegan, tamquam Patrona Congregationis pro Clericis et Exc.mi Episcopi N, atque Rev.do P. N. Schöch, O.F.M., Promotore Iustitiae deputato, in causa, de qua supra, hoc definitivum tulit decretum.

FACTI SPECIES

Exc.mus Episcopus N reductionem ecclesiae V et dein W dicatae die 23 ianuarii 2016 ad usum profanum non sordidum decrevit. Quo decreto rite impugnato, Congregatio pro Clericis die 25 augusti 2016 decretum Recurrentibus favens emanavit.

Auditis sive Consilio paroeciali de rebus oeconomicis sive Consilio pastorali paroeciali, Rev.dus Parochus die 14 septembris 2016 ab Exc.mo Episcopo N denuo reductionem ecclesiae in usum profanum petiit.

Votis Consilii presbyteralis diebus 15 septembris 2016 et 18 maii 2017 reductioni faventibus,

Exc.mus Episcopus die 16 iunii 2017 iterum clausuram ecclesiae et reductionem in usum profanum non sordidum decrevit.

Die 26 iunii 2017 D.nus Q, Praeses consociationis civilis "V Church Preservation Society", obtentis mandatis a nonnullis paroecianis, remonstrationem et — reiectione accepta — recursum hierarchicum ad Congregationem pro Clericis interposuit, quem Congregatio die 13 iulii 2018 reiecit.

Nulla responsione ad petitionem novae audientiae die 2 augusti 2018 obtenta, D.nus Q literis diei 18 septembris 2018 ad H.S.T. provocavit et Em.mus Praefectus Supremi Tribunalis Signaturae Apostolicae die 30 octobris 2019 in Congressu decrevit "Recursum contra decretum a Congregatione pro Clericis die 13 iulii 2018 latum non esse admittendum et facto non admitti ad disceptationem coram Em.mis et Exc.mis H.S.T. Iudicibus, quippe qui manifeste quovis caret fundamento".

Quod adversus decretum Patronus Recurrentium recursum

ad Collegium H.S.T. Iudicum die 21 novembris 2019 interposuit ad praedictum decretum reformandum.

Quae cum ita sint, dubium Nobis respondendum est: “An decretum ab Em.mo H.S.T. Praefecto die 30 octobris 2019 in Congressu latum reformandum sit”.

IN IURE ET IN FACTO

Praemissis

D.nus Q in causa legitimatione activa caret, cum nec paroecianus sit nec iuribus quaesitis circa ecclesiam gaudeat nec nomine consociationis civilis agere possit. Idem tamen vir agere valet nomine Recurrentium — inter quos etiam D.nus X invenitur — qui mense februarii 2016 mandato D.num Q procuratorem constituerunt ut ageret etiam coram H.S.T., quod mandatum mense ianuario 2019 confirmatum est. Procurator Recurrentium, D.nus Q, Cl.mum Adv.tum Errera ergo valide utpote advocatum procuratorem coram H.S.T. constituit.

Mandata D.no Q a D.no X et 170 aliis Recurrentibus data in du-

bio haud vocata vel vocanda sunt.
 Qua de re admittitur Cl.mum A.
 Errera legitime nomine Recur-
 rentium agere.

*De asserta legum violatione in
 procedendo*

Obicitur rationem oeconomica-
 cam (v.d. “Business Plan”) a D.no
 Q die 22 maii 2017 propositam
 non esse disceptationi Consilii
 presbyteralis submissam, decre-
 tum reductionis ad usum profa-
 num ab Episcopo tamen tantum
 die 16 iunii 2017 latum fuisse.
 Consilii presbyteralis auditio fuis-
 set “plane inanis ac vana”.

Rationem oeconomicam v.d.
 “Business Plan” D.nus Q tantum
 post adunationem Consilii pre-
 sbyteralis proposuit, tamen ip-
 sum propositum non erat om-
 nino novum. Consilium
 presbyterale in disceptatione die
 15 septembris 2016 peracta prae
 oculis habuit “The Funding Plan
 outlined by the V Preservation
 Society”, de propositis suis D.nus
 Q pluries locutus est cum Epis-
 copo diocesano, cum Parocho,
 cum Vicario generali et Vicario
 de rebus canonicis, ut D.nus Q
 ipse in litteris suis diei 26 iunii
 2017 confessus est. Patet autem

paroeciam istud propositum non accepisse.

Decretum Congregationis pro Clericis merito ergo statuit novum v.d. “Business Plan” tertium votum consultivum Consilii presbyteralis haud requirere. Asserta ergo legis in procedendo violatio caret fundamento.

De assertis legum violationibus in decernendo

De contractu locationis vel de usu ecclesiae

Recurrentibus videtur loci Ordinarium locationis instrumentum (“lease”) firmare debere, quo ecclesia praestatur civili consociationi “V Church Preservation Society”, quae promittit “pactione iuridice obstringente” ecclesiam (etiam) ut locum sacrum adhibituram.

Aliqua rationis oeconomicae (v.d. “Business Plan”) elementa quae a D.no Q proponuntur, mirationem tamen suscitant. Nam, dona vel mutua a ceteris membris praedictae consociationis civilis et quibusvis paroecianis promissa ab adimplerione cuiusdam condicionis pendent, seu a stipulatione contractus locationis (“lease”), quo ecclesia in usum huius consociationis transfertur; si tamen haec consociatio usum

ecclesiae non obtinere valeat, pecunia collecta — iuxta eius statuta — ad fines non catholicos adhiberi debet. Die 22 maii 2017 in v.d. “Business Plan” in adumbratione contractus locationis dicitur: “The parties acknowledge and agree that the Premises will be used in accord with the obligations of Canon Law for periodic private devotions, weddings, funerals, baptisms, Mass and other liturgies and use as approved by the Pastor”. Quae verba tamen de usu ad finem sacrum non excludunt usum sordidum, qui firmato locationis instrumento difficulter ab Ecclesiae auctoritate impediri poterunt.

De recusatione Ordinarii subscribendi propositum

In recursu asseritur Ordinarium abritrarie recusavisse validam solutionem ad servandam ecclesiam. De hac re iam respondit impugnatum decretum Em.mi H.S.T. Praefecti: usus proprietatis locationis instrumento “ab Exc.mo Episcopo concedi non potuisset nisi servatis sollemnitatibus, de quibus in cann. 1291-1295”. Agitur de bono paroeciali, cuius administrationi Ordinarius

tantum sedulo vigilare debet (can. 1276, § 1), sed constare videtur paroeciam contractum v.d. “long term lease” subscribere noluisse, ideoque Ordinarii licentiam non exquisivisse. Quam ob rem de recusatione Ordinarii sermo fieri nequit.

In adumbratione contractus ne verbum quidem fit de aliquo locationis canone in favorem paroeciae solvendo.

Recte ergo hic modus solvendi ecclesiae difficultates oeconomicas acceptus non est.

Merito ergo proposita D.ni Q utpote praesidis consociationis civilis “V Church Preservation Society” in v.d. “Business Plan” — a paroecia in cuius proprietatem venit ecclesia non accepta — statim post conventum Consilii presbyteralis allata, novae adunationi eiusdem Consilii non sunt submissa. Asserta legis violatio in discernendo caret fundamento.

De pecunia ad refectionem disponibili

Saltem una causa gravis pro reductione ecclesiae W in usum

profanum non sordidum satis probata est, uti statuit decretum H.S.T. diei 30 octobris 2019.

Paroecia R, in cuius domini-
nium ecclesia tempore reductionis
in usum profanum versabatur,
die 30 iunii 2017 debito \$ 639,245
gravata erat. Summa requisita
pro integra refectione ecclesiae
in peritia anno 2015 composita
existimata est \$ 1.126.690; de ex-
pensis indispensabilibus ut eccle-
sia reaperiri possit, declarat
Exc.mus Episcopus "to reopen
the church would require over \$
500.000.

Recurrentes obiecerunt iuxta
Instructionem ipsius Congrega-
tionis pro Clericis alias possibiles
fontes adiutorii oeconomici,
aliunde provenientes, consideran-
das esse, de quibus in Consilio pre-
sbyterali disceptandum fuisset.

Sub condicione conventionis
de sorte ecclesiae ab Exc.mo Or-
dinario firmatae mutuum (v.d.
"A") a fundatione v.d. "L Foun-
dation" praestari dicitur. Recur-
rentes contendunt Ordinarium
arbitrarie solutionem ad servan-
dam ecclesiam propositam haud
consideravisse nec Consilio pre-

sbyterali submisisse. Decretum Congregationis pro Clericis, quo Ordinarii decretum confirmabatur, hanc violationem minime reprehendit.

Constat tamen Consilium presbyterale ecclesiae rerum conditionem oeconomicam fuse tractavisse et Exc.mum Episcopum cum Vicariis suis et parocho parociae R cumque D.no Q amplius deliberavisse. Exc.mus Episcopus in litteris diei 9 aprilis 2018 ad hanc conclusionem pervenit: "It was evident from that meeting that, while his group was able to raise some funds, they were not nearly enough for the repairs needed as well as the long-term upkeep of the church" (n. 11).

Novum propositum post adunationem Consilii presbyteralis diei 18 maii 2017, iam die 22 maii 2017 a D.no Q utpote Praeside consociationis civilis v.d. "V Preservation Society" exhibitum est. Haec consociatio tamen die 31 decembris 2016 tantum \$ 46,776 possidebat et ratio oeconomica (v.d. «Business Plan») oblata non praebuit firmitatem oeconomicam. Sed promissio copiosae contributionis a fundatione v.d. "L foundation" fundamento caret.

Quae enim promissio ad ecclesiam reficiendam consideranda est contributio in spe, non in re. Aestimatio insuper refectionis expensarum, in eodem v.d. “Business Plan” facta, valde differt ab aestimationibus ex aliis peritiis obtentis: “The financial situation that they present does not offer much hope that even if the cost would be reduced (something my experts doubt), the recurrences would be able to offer the funding for it”. Nec Parochus nec Consilium paroeciale de rebus oeconomicis censuerunt consociationem civilem D.ni Q expensas ecclesiae refectionis solvere posse: “Mr. Q had not demonstrated any true source of funding that would alleviate the parish’s limited financial resources”.

CONCLUSIO

Omnibus sive in iure sive in facto aequè rimatis, infrascripti Iudices, Christi nomine invocato, pro Tribunali sedentes et solum Deum prae oculis habentes, dubio respondendum decreverunt et facto respondent:

NEGATIVE, seu decretum Congressus, die 30 octobris 2019 latum, in casu, non esse reformandum.

Cautio pro expensis in arca huius Supremi Tribunalis deposita retineatur. Pars recurrens Cl.mo Patrono congruum solvat honorarium. Ad honorarium Cl.mae Congregationis Patronae quod atinet, iam provisum est in impugnato Congressus decreto.

Ita pronuntiamus ac statuimus, mandantes iis quorum interest, ut hoc Nostrum definitivum decretum executioni tradant, ad omnes iuris effectus.

Datum Romae, e sede Supremi Signaturae Apostolicae Tribunalis, die 28 octobris 2022.

Dominicus Card. MAMBERTI,

Praefectus

✠ Leonardus Card. SANDRI

✠ Philippus IANNONE,

O.Carm

✠ Franciscus DANEELS,

O.Praem.

✠ Ioannes Willibrordus

Maria HENDRIKS, *Ponens*

Et notificetur.

Die 4 ianuarii 2023

✠ Andreas RIPA

Secretarius

Marius LEITE DE OLIVEIRA

vices Praepositi Cancellariae gerens